

(Streit napsal 31.01.06 08:54) Ale nejsem si až tak úplně jistej, jestli se koncept času nedá zobecnit nad rámec teorie relativity./

Samozřejmě že dá. Je to ono přímo nekvantifikovatelné - tedy kvazispojité kvantum -, které zároveň vytváří prostředí, ve kterém se šíří. Je jakýmsi hyperprostorem, ve kterém se vlnově šíří celá časoprostorová realita. Šíření vlny času je tedy expanzí časové dimenze, která vytváří ploché (tj. nekonečné) prostředí pro expanzi prostorových (pravděpodobně kladně zakřivených) dimenzí. Čas má 3 "I": je inertní, invariantní a ireversibilní. Na velikost jeho kvant můžeme usuzovat z podílu setrvačné a gravitační hmotnosti: $v(t)=c.M(i)/M(g)$.

(Streit napsal 31.01.06 08:54, modře komentuji) / Ale nejsem si až tak úplně jistej, jestli se koncept času nedá zobecnit nad rámec teorie relativity./ Především Dušane si ještě nepochopil můj výklad relativity jako opravu sejmutých hodnot do soustavy pozorovatele z testovacího předmětu, který potočil svou soustavu vůči soustavě pozorovatele v důsledku pohybu vysokou rychlostí. Takže relativita je jen oprava hodnot potočených vůči pozorovatelně. Pak nechápu úmysl hodnotit či „vyrábět“ koncept času nad rámec relativity. Co se chce ? z o b e c ň o v á n í m na d rámec „zdeformovaných“ hodnot času na raketě ? které se musí poopravovat Lorentzem ?

Samozřejmě že dá. (ty umíš zhodnotit bílkoviny, z nichž je teta Libuše, pomocí šatů, které nosila ?) Takže si teď přečtu tvůj „koncept času“ → Je to ono přímo nekvantifikovatelné - tedy kvazispojité kvantum -, co to je „nekvantifikovatelné kvantum“ ? proč použil si takové nesrozumitelné slovní vyjádření ? použil si ho zbytečně neb nic neřeklo, nic nevypovídá >do podstaty<. Čas je kvantum ? a navíc nekvantifikovatelné ? ...Dušane, zamysli se lépe. které zároveň vytváří prostředí, O.K. čas jako veličina vytváří, spoluvytváří prostředí, ano s tím souhlasím ve kterém se šíří. ? Čas se číří ? ... no, v jistém smyslu ano. Ovšem ty zde spojuješ do sebe to, že čas nejprve vytvoří prostředí a pak se v tom svém výrobku šíří ...?? to už je podivný výrok. Podle mě čas nevytváří prostředí, ale „někdo“ pomocí času „vyrobil“ prostředí, z něho (a z veličiny délka) vyrobil prostředí, tj. vyrobil časoprostor. Je jakýmsi hyperprostorem, Tuším, že tím chceš vyjádřit analogii k prostoru vyrobenému z tří dimenzí veličiny délka. No, dobrá. Prozatím se takový návrh na pojmenování tří časových dimenzí neujal, a bůh ví zda ujme. Přemýšlím co by bylo vhodnější a nic mi nenapadá... „časor“ jako spodoba ke slovu „prostor“, ale ani ten „časor“ není zrovna nejhezčí slovíčko. ve kterém se vlnově šíří celá časoprostorová realita. Ach bože, chceš říci, že ten „nadrelativistický koncept času“ vyrobí prostředí-hyperčasovou realitu (časor) a pak se v tom „konceptu času“ vlnově šíří časoprostorová realita ? Tomu opět nerozumím. Čas vyrobí prostředí a v tom prostředí se vlnově šíří časoprostor – to si napsal. Co to má za logiku, jsem nepochopil. Šíření vlny času je tedy expanzí časové dimenze, To je dost těžké a odvážné mluvit o „vlně času“. Sám si myslím, že v makrovesmírné struktuře vlna času je tak velká, že minipozorovatel jako je Země amplitudu ani nepostřehne a jeví se mu časová dimenze jako plochá a nikoliv „vlnově zakřivená“. Ovšem v mikrosvětě je to už diametrálně jiné – v Higgsově poli či vakuu či éteru či v podobných „polích“ se čas vlní dramaticky a dokonce provádí mnou propagované surfařské vlnky a v souborech zvlněných dimenzí vlnobalíčky do stavu zvaný hmota. Křivost času na velkorozměrových škálách je nepatrná, podobná jako křivost globálního prostoru vesmíru. Zadruhé : šíření vlny času je expanzí časové dimenze ? To mě lépe vysvětlí co tím básník chtěl říci... „vlna je expanzí“. Dobrá, asi chápu, ale přesto mi vysvětlí lépe svou vizi, že „vlna je expanzí dimenze“. která vytváří ploché (tj. nekonečné) prostředí tedy říkáš, že expanze (dimenze časové) vytváří ploché prostředí....budiž, ale tomu bych rozuměl právě pro škály makrovesmíru, nikoliv pro Planckův mikrovesmír, tam nesouhlasím, že by expanze dimenze vytvářela plochost, naopak !...naopak tam se vlnobalíčkuje. pro expanzi prostorových (pravděpodobně kladně zakřivených)

dimenzí. Coo, říkáš, že expanze časových dimenzí vytváří ploché prostředí pro expanzi prostorových dimenzí ? . No, taková nadřazenost času se dokázat nedá a proto by se hodilo lépe říkat, že veličina čas a veličina délka jsou rovnocenné veličiny a jedna bez druhé neexistuje a obě spolu rovnocenně vytváří prostředí zvané už ve fyzice „časoprostor“ ... pouze bychom ten časoprostor měli chápat jako stav 3D+ 3T tedy jako „časor a prostor“ v sobě. Co to jsou tvé záporně zakřivené délkové dimenze ? Čas má 3 "I" vlastnosti : je inertní, invariantní a ireverzibilní. Proč ? Proč je veličina čas inertní ? zde ve vesmíru po Třeskovém ? Proč je čas invariantní veličina ? No, možná by se dalo mluvit o „chodu-odvíjení“ času tj. „ukrajování“ intervalů na časové dimenzi (jako se mluví o odměřování dílek na délkové dimenzi veličiny délka). Pak k čemu je invariantní posloupnost intervalů na dimenzi času ? Ireverzibilní? je čas k čemu a proč ? ...? Na velikost jeho kvant No, a tak jak se liší tvá „kvanta“ času od „mých“ intervalů odměřených – odtikáných na dimenzi časové ?? Slovo „kvantum“ samo o sobě má už zahrnuje v jeho logice pojmu >ohraničenost< od něčeho, čili kvantík se oddělil od „nekvantíku“ a pak se to může nějak střídat ... vychází mi tedy, že vy se kvantování dimenze délkové i dimenze časové dalo zobrazit jako průmět vlny spojitě Na průmětu vlny už vidíme „nespojitosť“, tedy zhuštění a zředění. Pak v jistém smyslu a podle tvaru vlny, lze říkat, že „interval hustý“ je kvantík a interval řídký je „mezera“ – v průmětně se vlna jeví jako střídání nul a jedniček, jako střídání „něco“ s „nicem“, jako binární funkce. Takže já bych posoudil dimenzi časovou, tedy plynutí času na „ploché“ dimenzi jako spojitě odtikávání intervalů a na průmětně promítnutou vlnu času jako řadu po sobě jdoucích kvant času. Do toho nutno ještě zabudovat pozici pozorovatele. Pak ještě dodám, že 3D+3T rastr dimenzí můžeš chápat v makrosvětě jako „plochy“ (přesto pod parabolickou závislostí zakřivené prostředí) a v mikrosvětě jako bizarně zmuchlané-zakřivené prostředí ; a můžeš 3D+3T si na papíře kreslit jako tři na sebe kolmé osy, kde přiřadíš tři šipečky k osám (pro délkové dimenze) a tři šipečky opačné k těmže osám (pro časové dimenze). Pak to budí i dojem, že náš čas (čas v tomto vesmíru) je antidélkou v „tamtom“ vesmíru a jejich antičas je v našem vesmíru délkou ... to ber ovšem už jen jako mou spekulaci. můžeme usuzovat z podílu setrvačné a gravitační hmotnosti: $v(t)=c.M(i)/M(g)$. Dušane, ty chceš na >kvanta času< usuzovat z podílu setrvačné a gravitační hmotnosti ? ...? dumám, dumám, ale nic jsem nevydumal. Popiš mi tvou vizi lépe. Proč si to myslíš, když ...když fyzika říká , že tyto dvě hmotnosti jsou si ekvivalentní ?

Ahoj

Josef 31.01.2006 , 10h

(Streit napsal 31.01.06 10:06) M teorie je založena na tom, že nerozumí sama sobě. Je to jen matematický aparát. Nic proti teorii superstrun, je nadějná, ale aby se stala skutečnou teorií, nemůže být založena jen na zrcadlitých symetriích, ale na nějakém konceptu fyzikální reality. Zatím jsou to jen takové platónské hříčky.

Můj koncept je průhledný: Všechny dimenze expandují, ergo, čas expanduje rovněž. Expanze času = plynutí času. Expanze prostorových a časové dimenze se liší energií expanze; čím je expanze energetičtější, tím je dimenze plošší (takže prostor je zakřiven v čase). Vyšší energie expanze také představuje elementárnější kvanta, postižitelná v této dimenzi. Takže časová kvanta už nemáme přímo čím změřit. Proto se realita jeví v prostoru jako spojitá. Expanze času také znamená jeho nevrátlost, tedy šipku času. Stojící čas by znamenal totéž, co žádný čas, a proto žádný fázový přechod na způsob velkého třesku nemůže znamenat popření expanze času.

(Streit napsal 31.01.06 08:54, [modře komentuji](#)) M teorie je založena na tom, že nerozumí sama sobě. Je to jen matematický aparát. O.K. Nic proti teorii superstrun, je nadějná, ale aby se stala skutečnou teorií, nemůže být založena jen na zrcadlitých symetriích, ale na nějakém konceptu fyzikální reality. Zatím jsou to jen takové platónské hříčky. [Spíš souhlas než nesouhlas.](#)

Můj koncept času je průhledný : Všechny dimenze expandují, ergo, čas expanduje rovněž. Expanze času = plynutí času. [Opět mi skřípou zuby nevolí ... nad tvými pojmy a vizemi.](#) [Podrobně popis co je to expanze času a expanze délky.](#) Expanze prostorových a časové dimenze se liší energií expanze [To se ve vesmíru nejprve „urodila“ energie \$m \cdot c^2\$ a pak se zrodily dimenze aby tou energií byly expandovány ? anebo c00 ? co to máš za zvláštní energii, že ona „expanduje dimenze“ ? ; čím je expanze energetičtější, tím je dimenze plošší A roste-li energie \$m \cdot c^2\$ ad absurdum, pak je podle tebe dimenze naprosto rovná-plochá ??? \(takže prostor je zakřiven v čase\). \[a bílkoviny ségry Květuše jsou zakřiveny do jejich šatů...! ?\]\(#\) Vyšší energie expanze také představuje elementárnější kvanta, ??? postižitelná v této dimenzi. Pochop už konečně, že čas je veličina mající dimenze a „něco“ tj. hmota realizuje \(svou existencí a pohybem v časoprostoru \) odvíjení-ukrajování tiků-intervalů na této dimenzi stejně tak jak „něco“ tj. hmota realizuje ukrajování intervalů na délkové dimenzi pro pohyb této hmoty tj. lokálního konglomerátu – multivlnobalíčku. Pochop už konečně, že poměr nejednotkových intervalů dimenzí „různých“ je realizován zákonem o střídání symetrií s asymetriemi a tak tento jev s t ř á í d á n í plodí veškeré vlnové křivosti a tím i pohyb a tím i vlnobalíčky hmotové a tím i zakřivenost časoprostoru na maximěřítkách malou a na miniměřítkách velkou, což svým způsobem je i ta relativita čili pootáčení soustav a spouštění hodnot jedné soustavy do druhé soustavyatd. Co to je za blábol, že prostor je zakřiven v čase ? Takže časová kvanta už nemáme přímo čím změřit. Proto se realita jeví v prostoru jako spojitá. \[Spojitost a „kvantovost“ jsou dva stavy téhož artefaktu v „různých úhlech hodnocení“ a snímání.\]\(#\) Expanze času také znamená jeho nevratnost, tedy šipku času. \[A kdyby čas neexpandoval, tak by se vracel ? Stojící čas by znamenal totéž, co žádný čas, Nesmysl ...“Stojící“ čas-veličina znamená, že pouze je ; a je v jednotkovém stavu,... respektive, že „něco-někdo-nic“ na dimenzi časové odměřuje/neodměřuje nic=jedna = nekonečno velký interval, nic=jedna = nekonečno se neukrajuje, nic=jedna = nekonečno se neodtikává, čas „je“, ale neprovádí se odvíjení- tok těch intervalů nula = jedna = nekonečno velkých na dimenzi. Už nevím jak podrobněji bych to vysvětlil. a proto žádný fázový přechod na způsob velkého třesku nemůže znamenat popření expanze času. ??? vysvětlí to lépe. Velký Třesk-říkáš- coby „jistý přechod“ \\(od něčeho před Třeskem k jinému něčemu po Třesku \\) je potvrzením expanze času ? Pak já to popisuji svým jazykem, že veličina čas před Třeskem je v jednotkovém inertním stavu \\(vůči něčemu , to popíši jindy \\) a po Třesku, což je pouze „výkon zákona“ o provedení změny stavu \\(minulého za nový ...symetrického předTřeskového za stav nový poTřeskový asymetrický \\) a po Třesku je veličina čas v nejednotkovém stavu, což znamená „spuštění chodu-odvíjení času, ukrajování, odtikávání intervalů na dimenzi časové...čím ? atd. jak je popisováno jinde.\]\(#\)](#)

(Streit napsal 31.01.06 12:00) /Vesmír neví co to je rychlost, on ví-zná jen poměr dimenzí. A v jednom z případů je prostě ten poměr dimenze délkové a dimenze časové jednotkový ač ... ač nikdo neví (a vědět nebude) jak ta jednotka je veliká.... a dokonce to ani není nutné vědět jak je jednotka veliká, neb její zjištění by stejně ztroskotalo na „podmínkách-pozicích pozorovatele“./

To se mi zdálo rozumné tvrzení, které se nevyklučuje s mým pohledem na věc. Já jen tvrdím, že ten Tvůj "poměr dimenzí" je dán poměrem rychlostí = energií jejich expanze. Zamysli se nad mou hypotézou, že tento poměr nastavuje i úhel, který se sebou dimenze svírají. Aby spolu svíraly nulový úhel, musely by se rozpínat stejně rychle. Jestli čas expanduje nejrychleji, svírá s prostorovými dimenzemi ostrý úhel (je to takový Lorentz v globálním měřítku); pravý úhel by znamenal zastavení prostorové expanze. Ta nejrychleji expandující dimenze je sice kvantovaná (jakoukoliv potenciální změnou ve dvou po sobě jdoucích okamžicích), ale tak jemně (s tak velkou energií), že se v prostoru jeví spojitě. A z těchto elementů klidně vyrobíš i délku. Takže ta moje hypotéza je jen zobecněním Tvé.

Další podnět - otázka:

/..jakmile foton a „cokoliv“ ve vesmíru ztratí tu pověstnou rychlost $c = 1 / 1$, tak z h m o t n í.. /

Jak to, že se foton nezhmotní, když je zbrzděn prostředím, třeba vodou nebo sklem? Dělat z něčeho tak nestálého jako je "c" invariantu vesmíru je přístroj přístup. Dva po sobě jdoucí časové okamžiky je lepší invarianta (jen ji přímo nezměříme).

Na Tvůj komentář neumím odpovědět, protože Tvůj nesouhlas je založen na nepochopení. Vždy to převedeš na Tvůj fetiš "délka-čas" a odmítáš chápat jinou úvahu.

.....
(Streit napsal 31.01.06 12:00 a já [modře](#) komentuji) /Vesmír neví co to je rychlost, on ví-zná jen poměr dimenzí. A v jednom z případů je prostě ten poměr dimenze délkové a dimenze časové jednotkový ač ... ač nikdo neví (a vědět nebude) jak ta jednotka je veliká ... a dokonce to ani není nutné vědět jak je jednotka veliká, neb její zjištění by stejně ztroskotalo na „podmínkách-pozicích pozorovatele“./

(Streit) To se mi zdálo rozumné tvrzení, které se nevyklučuje s mým pohledem na věc. Já jen tvrdím, že ten Tvůj "poměr dimenzí" (Navrátil) můj poměr dimenzí je $0 = v < c = 1$) je dán poměrem rychlostí = energií jejich expanze. Přestože si myslíš, že se moje vize nevyklučuje s tvou vizí, tak já se neztotožňuji. Mě nevoní tvá vize pojmu „expanze dimenze“ (délkové i časové). No, pokud si mou odpověď 2 hod. starou na Mageu četl, což se mi z tvé reakce nezdá, tak já tam k tvé vizí „expanze dimenze“ říkám toto : Šíření vlny času je tedy expanzí časové dimenze, To je dost těžké a odvážné mluvit o „vlně času“. Sám si myslím, že v makrovesmírné struktuře vlna času je tak velká, že minipozorovatel jako je Země amplitudu ani nepostřehne a jeví se mu časová dimenze jako plochá a nikoliv „vlnově zakřivená“. Ovšem v mikrosvětě je to už diametrálně jiné – v Higgsově poli či vakuu či éteru či v podobných „polích“ se čas vlní dramaticky a dokonce provádí mnou propagované surfařské vlnky a v souborech zvlněných dimenzí vlnobalíčky do stavu zvaný hmota. Křivost času na velkorozměrových škálách je nepatrná, podobná jako křivost globálního prostoru vesmíru. Zadruhé : šíření vlny času je expanzí časové dimenze ? To mě lépe vysvětlí co tím básník chtěl říci....“vlna je expanzí“. Dobrá, asi chápu, ale přesto mi vysvětlí lépe svou vizí, že „vlna je expanzí dimenze“, která vytváří ploché (tj. nekonečné) prostředí tedy říkáš, že expanze (dimenze časové) vytváří ploché prostředí....budiž, ale tomu bych rozuměl právě pro škály makrovesmíru, nikoliv pro Planckův mikrovesmír, tam nesouhlasím, že by expanze dimenze vytvářela plochost, naopak !...naopak tam se vlnobalíčkuje.- konec citací z Magea.

Zamysli se nad mou hypotézou, že tento poměr Chceš zde říci, že můj poměr dimenzí x ku t je

u tebe poměr rychlostí energie jejich šíření.... Opět namítám, že interpretace je nedostatečně podána a vysvětlena. nastavuje i úhel, zde dál tvé úvahy o úhlech mezi dimenzemi bych já úvahu svou nechal na později, připomeň mi to pokud bych zapomněl který se sebou dimenze svírají. Aby spolu svíraly nulový úhel, musely by se rozpínat stejně rychle. Jestli čas expanduje nejrychleji, svírá s prostorovými dimenzemi ostrý úhel (je to takový Lorentz v globálním měřítku) ; pravý úhel by znamenal zastavení prostorové expanze. Ta nejrychleji expandující dimenze je sice kvantovaná (jakoukoliv potenciální změnou ve dvou po sobě jdoucích okamžicích), ale tak jemně (s tak velkou energií), že se v prostoru jeví spojitě. A z těchto elementů klidně vyrobíš i délku. Takže ta moje hypotéza je jen zobecněním Tvé.

Další podnět - otázka:

./jakmile foton a „cokoliv“ ve vesmíru ztratí tu pověstnou rychlost $c = 1 / 1$, tak z h m o t n í./ $m(0) \cdot c = m \cdot v$

Jak to, že se foton nezhmotní, když je zbrzděn prostředím, třeba vodou nebo sklem? Odkdy ty namítáš že foton nezhmotněl, když narazil na překážku tj. když ztratil svou c rychlost ? Ty se nechodíš opalovat na koupaliště a necítíš, že se fotony mění v teplo ? a teplo není přeměna fotonu na něco hmotného ? Dělat z něčeho tak nestálého jako je "c" invariantu vesmíru je pštroší přístup. „c“ je naprosto dokonale stálé ... pouze se mění.... Žula je už 2 miliardy let stálá, pouze se mění když na ní kápnu kyselinu ...vlnobalíček protonu je stálý na 10^5000 miliard let dokud ... dokud ho něco neovlivní-nezmění. Tak proč tvrdíš, že c není stálé ? Číslo 17 je stále a stálé a stále stejné, pořád to je sedmnáctka až do konce vesmíru....pokud ho nezměníš. Dva po sobě jdoucí časové okamžiky je lepší invarianta (jen ji přímo nezměříme). Naopak !, dva po sobě jdoucí intervaly „trpí“ zákonem střídání symetrií s asymetriemi a tudíž trpí principem změn a tak ty dva po sobě jdoucí okamžiky nebudou nikdy teoreticky absolutně stejné i náš „evropský čas“ se musí v Paříži jednou za pár let posunout o sekundu.

Na Tvůj komentář neumím odpovědět, protože Tvůj nesouhlas je založen na nepochopení. A naopak. Vždy to přeeksluješ na Tvůj fetiš "délka-čas" A ty na tvůj fetiš o „kvazi ...hyper- „ a jiných slovních výrazech bez obsahu souhlasného s přírodou. a odmítáš chápat jinou úvahu. Ty taky odmítáš chápat mé představy. ... ač jsem já ty tvé rozebral do detailu, ty mé jen málo.